

[Indenrigsministeren.]
 maatte nye Administrationsorganer tilvejebringes. Jeg tvivler heller ikke om, at man, hvis man gik den Vej, vilde skabe en Usikkerhed i Amternes Indtægtsbudgetter, som vilde være betænkelig. Heller ikke mener jeg, at den Frygt, som mange Kommunalbestyrelser nu har udtrykt med Hensyn til dette nye Arbejde, i Virkeligheden er begrundet. Jeg tror, at man langt overdriver de Vanskeligheder, man her vil komme til at staa overfor. Men for at imødekomme saa langt som muligt foreslaar jeg da, at Fristerne for Indbetaling af de af Kommunerne paalignede Skatter til Amtene sættes ret rigelige, ligesom det foreslaas, at der efter Regnskabsaarets Afslutning af Amtene skal ydes Refusion til Sognekommunerne for de indbetalte Amtsskatter i Forhold til den Skat, som for den paagældende Kommunes Vedkommende har vist sig uerholdelig. Jeg nærer den sikre Opfattelse, at vi ved en Ændring af Grundlaget for Amtsbeskatningen som den, der her foreslaas, vil faa tilvejebragt stabile Forhold paa dette Omraade, vil faa disse Ejendoms-skatter forvandlet til faste Skatter, hvis Ændring i det væsentlige kun er afhængig af Ændringerne i de Værdier, som bærer disse Skatter, saaledes at vi sikrer os imod fremtidig at komme til at gennemleve en Udvikling svarende til den, som vi paa dette Omraade har gennemlevet i dette Aarhundrede, og som fra alle Sider erkendes at have været lidet heldig.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie i Haab om, at det maa lykkes i indeværende Rigsdagssamling at faa Lovforslaget færdigbehandlet og ophøjet til Lov.

Formanden: Jeg giver Ordet til Handelsministeren, for at han kan fremsætte det i Dag for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg skal herved have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Afgift af Skibe til Navigatorers praktiske Uddannelse og Ophævelse af Konsulatafgiften.* Med Sejlskibsfartens Tilbagegang har det vist sig vanskeligt at skaffe de vordende Styrmand og Skibsførere den fornødne praktiske Uddannelse. Dette Spørgsmaal har i stigende Grad maattet paakalde saavel Søfartserhvervets Udøveres som Ministeriets Interesse. Det er ikke noget isoleret Problem her i Landet. Alle søfarende Nationer beskæftiger sig dermed, og overalt er der Tvivl om, hvilke

Vej man bør gaa; men uanset Spørgsmaalet om, hvilke Veje man kan gaa, vil der kræves Penge, og man har derfor jævnsides med Bestræbelserne for at frigøre Skibsfartserhvervet saa meget som muligt for offentlige Byrder forsøgt at skaffe Udveje for Tilvejebringelsen af i alt Fald en væsentlig Del af de Midler, som er nødvendige til Løsning af denne nye Opgave.

Lovforslaget gaar ud paa, at den Konsulatafgift, som i særlig Grad har været følt som tyngende for Skibsfarten, bortfalder. I Stedet for indføres en mindre Skibsfartsafgift til Fremme af praktisk Uddannelse af Søfolk til Styrmand og Skibsførere. Konsulatafgiften er paalagt ved Lov af 14. April 1893. Den blev den Gang opkrævet med 50 Ø. pr. Registerton netto for Dampskibe og 17 Ø. for Sejlskibe. Ved en Lov af 1896 blev Afgiften ændret til henholdsvis 55 Ø. for Dampskibe og 12 Ø. for Sejlskibe, og endelig blev den ved en Lov af 1905 nedsat til henholdsvis 25 og 6 Ø., alt sammen halvaarligt. Afgiften indbringer for Tiden ca. 287 000 Kr. I al den Tid, Afgiften har bestaaet, har der stadig været protesteret imod den fra Dampskibs- og Sejlskibsrederforeningernes Side, og der har gentagne Gange været anmodet om, at Afgiften helt maatte blive ophævet. I Virkeligheden maa det vel siges, at denne Afgift er lidet rationelt begrundet, idet den alene falder paa Skibsfartserhvervet, og derfor er det ogsaa naturligt at ophæve den. Udenrigsministeriet, som i øvrigt intet har fundet at erindre mod Ophævelsen, har forbeholdt sig det Omfang, som det skønnes nødvendigt, at fastsætte et mindre Gebyr for forskellige af de i Afgiftsreglementet for Udenrigstjenerne af 1. Juni 1921 omhandlede Forretninger, som vedrører Søfarten, idet man ikke tidligere, saa længe Konsulatafgiften var paalignet Skibsfarten som en særlig Byrde, har villet foreskrive noget særligt Gebyr. Den foreslaaede Skibsfartsafgift tænkes kun paalagt Skibe over 100 Registertons brutto efter Søneringslovens Bestemmelser, idet det alene er saadanne Skibe, som anvender Styrmand og Førere med fuldstændig Navigatoruddannelse, og herefter vil saavel Sejlskibe med Hjælpemotor som rene Sejlskibe være helt fritaget for at svare Afgift. Afgiften er foreslaaet ansat til 8 Ø. pr. Registerton netto, hvilket omtrent svarer til en Trediedel af Konsulatafgiftens Takst for Dampskibe, og det Beløb, som derved vil indgaa, paaregnes at skulle udgøre henimod 100 000 Kr. aarlig. Det er forudsat, at dette Beløb udelukkende skal kunne benyttes til det angivne Uddannelsesformaal, og